

(Foto Emilia Pennanen)

(ES) VÍCTOR VON HELLENS (n. 1991, Åbo, Finlandia) poeta y escritor. En el otoño de 2020, debutó con la colección de poemas *Något i tiden håller på att ta slut*. En 2022, se publicó su segundo libro de poesía *Onkalo*. Por *Onkalo* recibió el premio de poesía Den dansande björnen. von Hellens tiene es formado en economía. Además de escribir, trabaja como redactor publicitario, traductor y músico. Actualmente vive en Helsinki.

«En mi arte, exploro la ambivalencia de la humanidad moderna hacia su entorno, hacia sí misma y su existencia. Mi ambición es mapear el espectro emocional de mi generación en relación con el capitalismo, el medio ambiente, la masculinidad, la guerra y el desarrollo tecnológico de las últimas décadas».

-Victor von Hellens (en una corta entrevista de email en 2025)

(SV) VICTOR VON HELLENS (f. 1991, Åbo, Finland) poet och författare. Hösten 2020 debuterade han med diktsamlingen *Något i tiden håller på att ta slut*. År 2022 kom hans andra diktbok *Onkalo* ut. För *Onkalo* tilldelades han lyrikpriset Den dansande björnen. von Hellens är utbildad ekonomie magister. Utöver skrivandet jobbar han bland annat som copywriter, översättare och musiker. Nuförtiden bor han i Helsingfors.

»I mitt konstnärskap utforskar jag den moderna människans ambivalens gentemot sin omgivning, sig själv och sin existens. Min ambition är att kartlägga det känslomässiga spektrum min generation har i förhållande till kapitalism, miljö, maskulinitet, krig och den teknologiska utvecklingen som skett de senaste decennierna.«

-Victor von Hellens (i en email kort intervju i 2025)

(EN) VICTOR VON HELLENS (b. 1991, Åbo, Finland), poet and writer. In the autumn of 2020, he debuted with the poetry collection *Något i tiden håller på att ta slut*. In 2022, his second poetry book *Onkalo* was published. For *Onkalo*, he received the poetry award Den dansande björnen. Von Hellens is trained in economics. In addition to writing, he works as a copywriter, translator, and musician. He currently lives in Helsinki.

“In my art, I explore the ambivalence of modern humanity towards its environment, itself, and its existence. My ambition is to map the emotional spectrum of my generation concerning capitalism, the environment, masculinity, war, and the technological development of recent decades.”

-Victor von Hellens (in a short email interview in 2025)

Victor von Hellens. *Onkalo*. 2022. Schildts & Söderström. Helsingfors.

Onkalo är en slutförvaringsgrotta för kärnavfall. Den blev klar 2025 och finns på den finska västkusten.

Ingången jag vaktar ligger tjugo kilometer norr om Onkalo. Den finns inte på de officiella ritningarna och mig veterligen är det bara en handfull människor som känner till den. Dess betydelse är inte stor.

För att vara helt ärlig vet jag inte vad dess betydelse är.

Enligt mitt avtal är jag skogsvaktare. Det är en fast anställning. Min arbetsgivare är staten. Jag antar att de håller koll på mig.

Ibland tycker jag mig höra viskningar bakom porten. Röster från den andra sidan.

Och vid fullmåne drömmer jag om mörka skepnader som rör sig i skogen. De gör mig aldrig illa, men enligt mina drömmars logik vill de mig något.

Osynliga krafter som vill in i och ut ur världen. Men min metallport är låst.

Onkalo es una cueva de almacenamiento para desechos nucleares. Fue terminada en 2025 y se encuentra en la costa oeste de Finlandia.

La entrada que vigilo está ubicada a veinte kilómetros al norte. No aparece en los planos oficiales y, hasta mi conocimiento, solo unas pocas personas saben de su existencia. Su importancia no es relevante.

Para ser completamente honesto, no sé qué significa.

Según mi contrato, soy guardabosques. Es un empleo permanente. Mi empleador es el Estado. Supongo que me vigilan.

A veces creo escuchar susurros detrás de la puerta. Voces del otro lado.

Y en noches de luna llena sueño con figuras sombrías que rondan por el bosque. Nunca me lastiman, pero de acuerdo con la lógica de mis sueños quieren algo de mí.

Fuerzas invisibles que quieren entrar y salir del mundo; mas, mi puerta de metal está cerrada con llave.

Det var egentligen aldrig min plan att hamna just här. I denna stuga, vid denna ingång. Allt jag ville var att lägga mig ner och sova någonstans långt borta.

Jag sökte en isolerad tillvaro. Ensamhet i utkanten av en överbelamrad värld.

Man träffar sällan eremiter,
plötsligt är man en själv.

Jag sökte mig till rökiga rum. Gick in i dem. Höll andan. Letade efter orakel. Men allt stod stilla.

Jag väntade på ett svar, men syret höll på att ta slut.

Det känns så länge sedan nu. Jag hade långt hår då. Ner till axlarna. Du brukade fläta det, och sticka in små blommor i flätan.

Mitt hår: en äng, ett fågelbo, en skog.

Nu för tiden klipper jag ner mitt hår till åtta millimeter varannan månad. Jag laddar rakapparatens batteri och går ut på klippan med den lilla spegeln. Sätter mig på huk vid vattnet och låter bettet gå över huvudet. Efteråt blir jag sittande och ser på hårtestarna som skvalpar med sjögräset.

Vågorna som väller in. Efterdyningar. De kommer att fortsätta välla in.

No fue mi plan acabar aquí. En esta cabaña, junto a esta entrada. Todo lo que quería era acostarme y dormir en algún lugar lejano.

Buscaba una vida aislada. Soledad en el borde de un mundo abarrotado.

Rara vez se encuentran ermitaños
y de repente te conviertes en uno de ellos.

Traté de encontrarme en habitaciones llenas de humo. Entré en ellas. Contuve la respiración. Buscaba oráculos, empero todo estaba en silencio.

Esperaba una respuesta, pero el oxígeno se agotaba.

Eso parece que fue hace tanto tiempo. Tenía entonces el cabello largo. Hasta los hombros. Tú solías trenzarlo e insertarle pequeñas flores.

Mi cabello: un prado, un nido de pájaros, un bosque.

A día de hoy lo corto a ocho milímetros cada dos meses. Cargo la batería de la cortadora de pelo y salgo al peñasco con el espejito. Me agacho junto al agua y dejo que la navaja recorra mi cabeza. Después, me quedo sentado mirando los mechones de cabello que flotan entre las algas.

Las olas que avanzan. Consecuencias. Continuarán avanzando.

Victor von Hellens. (opublicerad verk bara till SIVUVALO) 2025

en slutlig form

i förrgår ficka han höra historien

om den lilla kinesiska flickan som jobbade i en fabrik och med sina
små flinka fingrar

knopade ihop vacker och väldesignad elektronik tills hon en dag
snubblade

och föll ner på rullbandet och krossades i maskineriet

men ingen sörjde hennes död

för alla insåg att hon nu istället

blivit en vacker liten produkt

han känner sig inte speciellt vacker

men ibland lite som en produkt

han är inte säker på om han nått sin slutliga form

han undrar om han är en sån

som har sex

bara för att förstå något om sig själv

de una forma definitiva

ayer pudo escuchar la historia

sobre la joven obrera china quien con sus pequeños dedos

ensamblaba preciosos y bien diseñados objetos electrónicos hasta
que un día tropezó,

se cayó en la cadena y fue crucificada en la maquinaria

pero nadie lamentó su muerte

ya que todos estuvieron de acuerdo al ver que ahora

se había vuelto un hermoso y pequeño producto

a veces él no se siente especialmente bello

sino como un pequeño producto

no está seguro de si ha sido terminado de una forma definitiva

se pregunta si es uno de esos

que buscan el sexo

solo para interpretarse

det var någon gång i gymnasiet
som han slutade vara rädd för att se skönhet i män
allt som behövdes var en käke med skäggstubb
som han kom rätt så nära
men han nöjde sig alltid med att beundra
på avstånd
och doften av Axe och Gillette

sucedió alguna vez en el instituto
cuando dejó de estar asustado al ver la belleza masculina
todo lo que se necesitaba era una mandíbula de incipiente barba
a la cual acercarse lo suficiente
pero siempre se conformaba con admirar
a distancia
y con el aroma de Axe y Gillette

